

Arrest
nr. 66 051 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 mei 2010 het Rijk binnen en diende op 17 mei 2010 een asielaanvraag in. Op 4 april 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Sri Lankaanse Tamil afkomstig uit Jaffna, Sri Lanka. U volgde meerdere computercursussen in Jaffna en gaf daarna zelf les in deze materie. U gaf vanaf 2004 ook les aan de internationale studentenvereniging van Tamil Eelam, een vereniging onder de hoede van de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). Tijdens uw periode als lesgever hielp u met de organisatie van allerlei festiviteiten die in verband staan met de LTTE: Pongu Tamil, de herdenkingsdagen van de LTTE en het feest van de helden. In 2007 hielp u samen met universiteitsstudenten bunkers graven voor de LTTE. In juli 2007 kwam het leger u zoeken. U was niet thuis. De volgende dag gebeurde dit opnieuw.

Uw vader werd bedreigd en men vertelde hem dat u zich moest melden in het Thavady kamp. Wanneer u zich aanmeldde in het Thavady kamp werd u vastgehouden, bedreigd en ondervraagd. Na drie dagen werd u vrijgelaten omdat u een som geld betaalde aan de legercommandant. In augustus 2007 vluchtte u uit angst van Jaffna naar Colombo. U nam de boot naar Trincomalee en van daaruit nam u de bus richting Colombo. Bij het instappen van de boot en onderweg naar Colombo werd uw paspoort gecontroleerd. In Colombo leefde u ondergedoken. U kwam nooit buiten. Op 29 maart 2009 moest u naar de Indische ambassade voor een interview in verband met een visum. Na het interview nam u, samen met een vriend, een driewieler terug naar huis. Onderweg werd u tegengehouden door de politie. Er was een tip binnengelopen dat er in die driewieler aanhangers van de LTTE zaten. Jullie werden gearresteerd. U zat van 25 maart 2009 tot 1 april 2009 in de gevangenis. U werd officieel vrijgesproken nadat u de politie omkocht. Na uw verblijf in de gevangenis verbleef u bij een gepensioneerde agent. Samen met hem wist u uw identiteitskaart op te halen in Colombo. Vier maanden na uw vrijlating, op 12 augustus 2009, verliet u Sri Lanka met het vliegtuig met uw eigen paspoort. U reisde naar Maleisië. U verbleef in Maleisië tot 14 mei 2010 en trok daarna met het vliegtuig, via Hong-Kong, naar Parijs. Dit traject legde u af met een vals paspoort, maar u werd nooit individueel gecontroleerd. Vanuit Parijs trok u naar België en u vroeg asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: Uw geboorteakte plus de vertaling ervan, de geboorteakte van uw vrouw plus vertaling, de geboorteakte van uw kind plus vertaling, uw huwelijksakte, uw identiteitskaart, een Court Order, enkele krantenartikels van op internet, een certificaat van uw motorfiets, bewijzen van schoolresultaten, bewijzen van uw werk, een blad met de naam op van de vereniging van studenten van de LTTE, drie certificaten van cursussen die u volgde, uw rijbewijs, een jobkaart en een identiteitskaart van het leger, drie foto's van uw cursus bij NIIT (een computercentrum), een foto van uw vrouw en kind en een foto van het gebouw van de studentenvereniging van de LTTE.

B. Motivering

U haalt onvoldoende elementen aan waaruit blijkt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijke vrees moet koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld en beschreven in de definitie van Subsidiare Bescherming. Volgens uw verklaring vreest u de Srilankaanse autoriteiten omdat u banden hebt met de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). U kan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op geen enkel moment overtuigen van dit profiel. Bij de vraag wat u gedaan hebt voor de LTTE somt u de volgende activiteiten op: het geven van computerlessen aan een studentenvereniging van de LTTE, het organiseren van en deelnemen aan tal van festiviteiten van de LTTE en het helpen bij het graven van bunkers voor de LTTE (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U legt tal van documenten voor die aantonen dat u leerkracht informatica bent, maar geen enkel document toont aan dat u effectief gewerkt hebt voor de studentenvereniging van de LTTE. U legt wel een foto voor waarop het gebouw te zien is waarin u zou hebben les gegeven, maar dit bewijst niet dat u er les gaf. Van uw overige beweerde LTTE-activiteiten hebt u ook geen enkel bewijs, hetgeen bevreemdend is daar u wel verschillende andere documenten kan voorleggen.

U toont niet aan dat de Srilankaanse autoriteiten u effectief zoeken. U werd in juli 2007 even vastgehouden, maar u werd al snel terug vrijgelaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dit toont aan dat men u toen niet belangrijk achtte. Het feit dat u Jaffna met uw eigen paspoort verliet terwijl u gecontroleerd werd en geen problemen ondervond maakt deze stelling alleen maar harder (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U legt een Court Order voor om te bewijzen dat u problemen hebt met de overheid. Dit document bewijst niet dat de Srilankaanse overheid u zoekt, integendeel. De Court Order stelt letterlijk "I report to the Honour's Court that no further actions will be taken as it was disclosed that these suspects are not involved in crime" (zie document 6 in bijlage: vertaling Court Order, p 4-5). Dit bewijst dat u vrijgesproken bent en dat u geen banden hebt met misdaad. Later verliet u Sri Lanka met uw eigen paspoort (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U werd individueel gecontroleerd op de luchthaven van Colombo en ondervond toch geen problemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit alles maakt het weinig aannemelijk dat de Srilankaanse overheid u zoekt.

Wat betreft uw vrees voor de autoriteiten van Sri Lanka zijn bepaalde verklaringen niet echt coherent. Zo verklaart u dat u uit angst ondergedoken bent in Colombo en dat u in bijna twee jaar, tot aan uw arrestatie, nooit buiten kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Op de dag van uw arrestatie moest u plots naar de Indische ambassade voor een interview over een visum dat u nodig had om naar India te vluchten (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is bevreemdend dat iemand die uit angst bijna twee jaar binnen bleef, zich plots richting de Indische ambassade begeeft in een, naar eigen zeggen,

beveiligde zone (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Na uw vrijspraak ging u bovendien zonder problemen uw identiteitskaart afhalen in een kantoor te Colombo terwijl u, als Tamil, niet ingeschreven was (zie gehoorverslag p. 8). Dit toont aan dat u na uw vrijspraak weinig vrees kende.

Uit wat vooraf gaat kan worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. In de gegeven omstandigheden is er geen enkele reden waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR 'UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka' (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op de LTTE. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risico profielen behoort. Zoals hierboven al werd uiteengezet hebt u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden profiel. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

Overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat om de bovenvermelde vaststellingen in positieve zin om te buigen. Alle geboorteaktes, de huwelijksakte, uw identiteitskaart, het certificaat van uw motorfiets, de bewijzen van school, de bewijzen van werk, de certificaten van cursussen, uw motor rijbewijs, uw jobkaart, uw leger identiteitskaart, de foto's van uw cursus bij NIIT, de foto van uw vrouw en kind zeggen enkel iets over uw beroep, uw identiteit en uw familiesamenstelling. Deze worden niet in vraag gesteld. De internet krantenartikels gaan niet over uw persoonlijke situatie. De foto van het gebouw van de LTTE studentenvereniging en het blad van deze studentenvereniging tonen enkel aan dat deze vereniging bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept als "EERSTE MIDDEL" de "Schending van het recht van verdediging zoals vastgelegd in de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie en uit de gemeenschappelijke constitutionele tradities van de lidstaten". Verzoeker voert in "eerste instantie" aan "dat hij zich rechtstreeks kan beroepen op de grondrechten zoals die voortvloeien uit de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie en uit de gemeenschappelijke constitutionele tradities van de lidstaten". In "tweede instantie" argumenteert verzoeker "dat hij conform bovenvermelde principes recht heeft op een onderzoek van de feiten door het jurisdictioneel orgaan dat zijn beroep behandelt en dit omwille van het feit dat de natuur van een asielaanvraag een actuele beoordeling dient in te houden van zijn asielaanvraag op het moment van de finale beslissing. Dat dit recht beperkt wordt gezien verzoeker na het indienen van onderhavig beroep geen nieuwe stukken kan aanbrengen en geen geactualiseerde memorie/conclusie kan bijbrengen. Dat geenszins sprake kan zijn van een jurisdictioneel orgaan dat volle rechtsmacht heeft" en "dat het begrip "volle rechtsmacht" een bijzondere betekenis heeft en dat de betekenis varieert van materie tot materie". Tenslotte in "derde instantie" besluit verzoeker "dat de processuele waarborgen van het Europees gemeenschapsrechten volledig afwezig zijn en dit ondanks het feit dat de ganse materie van asiel thans onder het Europees recht." Ter adstructie van zijn betoog wijst verzoeker op rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, en op allerhande rechtsleer.

2.1.1. De Raad is van mening dat het beroep dat verzoeker tegen de bestreden beslissing heeft ingediend, aan alle waarborgen voldoet waarin de hierboven genoemde artikelen voorzien. Het beroep, ingesteld op grond van artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet, heeft een devolutieve werking: het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt. De Raad kan de beslissingen van de Commissaris-generaal hervormen, ongeacht op grond van welk motief de Commissaris-generaal tot de bestreden beslissing is gekomen. In bepaalde gevallen kan de Raad de beslissing vernietigen: hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Wanneer de Raad de bestreden beslissing vernietigt, dient

de commissaris-generaal zich opnieuw over de aanvraag uit te spreken. De nieuwe beslissing van de commissaris-generaal kan opnieuw voor de Raad worden bestreden. Bovendien heeft het beroep van rechtswege een schorsende werking en kan tegen elke eindbeslissing van de Raad een administratief cassatieberoep worden ingesteld bij de Raad van State. Het hoofdzakelijk schriftelijke karakter van de rechtspleging, vergezeld van de mogelijkheid voor de partijen en hun advocaat om hun opmerkingen mondeling voor te dragen op de terechtzitting, zoals daarin is voorzien in artikel 39/60, tweede lid, doet geen afbreuk aan het recht op een rechterlijke toetsing en aan het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel. Hieraan wordt evenmin afbreuk gedaan door artikel 39/76, §1, tweede en derde lid, wanneer deze bepalingen worden geïnterpreteerd in die zin dat zij de bevoegdheid met volle rechtsmacht van de Raad niet beperken. De Raad beschikt niet over een eigen onderzoeksbevoegdheid, maar er is in verschillende mogelijkheden voorzien om hem toe te laten bij het onderzoek van het beroep nieuwe gegevens in aanmerking te nemen overeenkomstig de artikelen 39/69 en 39/76, §2 van de vreemdelingenwet. Op grond van deze elementen heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat de Raad over volle rechtsmacht beschikt en dat de rechtzoekenden niet van een daadwerkelijke jurisdictionele waarborg zijn beroofd (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, B.15.2, B.15.3, B.29.1). Verzoeker is de partij die het geding inleidt en kan als dusdanig in zijn verzoekschrift alle argumenten aanvoeren die hij nuttig acht voor zijn beroep. De commissaris-generaal heeft als verwerende partij vervolgens de mogelijkheid om op deze argumenten te antwoorden. Daarna kunnen beide partijen op de zitting nog mondeling hun opmerkingen voordragen en kan verzoeker dus ook nog antwoorden op de verwerende nota. Het feit dat verzoeker niet schriftelijk op het antwoord van de verweerder kan reageren, doet geen afbreuk aan de rechten van verdediging of aan de gelijkwaardigheid van de partijen en betekent evenmin dat verzoeker zich niet dienstig kan verweren tegen de nota van de commissaris-generaal. Het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld dat de ontstentenis van de mogelijkheid om een repliekmemoirie in te dienen, voor de vreemdeling geen onevenredige gevolgen heeft, gelet op de waarborgen waarin de vreemdelingenwet voorziet (GwH 29 april 2010, nr. 45/2010, B.6.-B.9.). Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij tegen de bestreden beslissing geen daadwerkelijk rechtsmiddel heeft gehad of dat het beroep bij de Raad niet voldoet aan de waarborgen van artikel 47 van het Handvest, van artikel 6 EVRM en van Richtlijn 2004/83, noch dat hieromtrent prejudiciële vragen dienen te worden gesteld aan het Europees Hof van Justitie.

2.1.2. Voorts is het verzoekschrift stereotiep en onaangepast aan de huidige wetgeving waar verzoeker meent dat een prejudiciële vraag dient te worden gesteld over de beroepstermijn van vijftien dagen *“Voldoet een termijn van vijftien dagen om een beroep bedoeld in artikel 39 van Procedure richtlijn 2005/85 aan de vereisten van effectiviteit zoals vastgelegd in de rechtspraak van het Europees Hof van justitie”*. Immers de beroepstermijn is dertig dagen (artikel 39/57 van de vreemdelingenwet) en verzoeker heeft deze ten volle benut nu hij pas op 5 mei 2011 een verzoekschrift indiende tegen de CGVS beslissing van 4 april 2011.

2.2. In een *“TWEEDE MIDDEL”* voert verzoeker de schending aan *“van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van het artikel 1 A 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951. Schending van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet”*.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaarde Sri Lanka te zijn ontvlucht nadat hij vervolgd werd voor LTTE activiteiten. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeker zijn asielmotieven niet staft aan de hand van documenten, en evenmin uit zijn verklaringen blijkt dat hij in de specifieke negatieve aandacht staat van de Srilankaanse autoriteiten en nood zou hebben aan internationale bescherming.

3.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de

bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Verzoeker legde meerdere documenten neer, met name zijn identiteitskaart, legerkaart, rijbewijs en geboorteakte, de geboorteakten van zijn vrouw en kind, zijn huwelijksakte, een certificaat van zijn motorfiets, diploma's en certificaten van schoolopleidingen en cursussen, documenten inzake zijn professionele activiteiten, een Court Order, foto's, een blad en foto van de van de vereniging van studenten van de LTTE en krantenartikels van op internet. Verzoeker toont aldus zijn identiteit, gezinssamenstelling, studies en zijn tewerkstelling aan maar geenszins zijn asielmotieven. Verzoeker *"erkent dat de bewijslast voor haar asielaanvraag bij hem ligt doch dat, gezien de uitzonderlijke omstandigheden van een asielaanvraag en de beperkingen die inherent zijn aan de asielaanvraag zelf, deze bewijslast genuanceerd dient te worden."* Verzoeker wijst op de *"Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims ("Nota over de bewijslast en de bewijsstandaard in asielaanvragen")"*, en meent *"Dat gedaagdes beschouwingen omtrent het feit dat verzoeker niet kan bewijzen dat hij activiteiten heeft ontplooid voor het LTTE is bevreemdend. Immers verzoeker heeft hieromtrent geen tegenstrijdige verklaringen afgelegd noch verklaringen die niet zouden stroken met de algemeen bekende informatie. Inzake het bewijs dat hij gezocht wordt door de Sri Lankaanse autoriteiten verwijst verzoeker naar drie nieuwe stukken welke hij niet eerder heeft kunnen produceren door ze zich pas hebben voorgedaan na het nemen van de bestreden beslissing. Dat het gaat om convocaties waarbij vermeld wordt dat het gaat om de Terrorism Act. Dat zulks allicht slaagt op LTTE connecties. Dat verzoeker hiermee zijn profiel wel aannemelijk maakt."*

3.4. Verzoeker toont niet aan dat hij enigszins betrokken was bij de LTTE en voor hen allerhande activiteiten verrichtte, laat staan dat hij om die reden werd vervolgd door de Sri Lankaanse autoriteiten, temeer nu het neergelegde Court order expliciet vaststelt dat verzoeker niet betrokken is bij terroristische activiteiten en er geen verdere acties tegen hem ondernomen zullen worden. Aldus legt verzoeker zelf het bewijs neer dat hij niet in de negatieve aandacht staat van zijn overheid. Voorts heeft verzoeker identiteitsdocumenten met registratie en afstempeling in Colombo voorgelegd, en hij heeft Sri Lanka legaal verlaten met zijn eigen paspoort. Daarbij kreeg hij een visum voor India waarvoor hij zoals hij zelf stelt, de strenge procedures diende te volgen en op interview moest op de Indische ambassade. Verzoeker verklaarde op het CGVS dat hij zowel zijn vrij spraak als zijn identiteitskaart bekam door omkoping of met de hulp van een *"gepensioneerde politieagent"* die *"behandelde mij als zijn zoon"* (gehoorverslag CGVS, p. 10-12), wat echter loutere beweringen zijn die niet overtuigen gezien, zoals verzoeker zelf toelicht in zijn verhoor, de toenmalige zware repressie tijdens de burgeroorlog. Evenmin licht verzoeker toe waarom hij dan het risico zou genomen hebben om legaal met zijn eigen documenten het land uit te reizen. De thans neergelegde nieuwe gerechtelijke documenten *"summons/notice to an accused person"* van 18 maart 2011 en 10 april 2011 en de *Warrant of arrest* van 25 april 2011 zijn geheel in strijd hiermee en zijn slechts fotokopieën waarvan de bewijswaarde betrekkelijk is gezien het gemak waarmee dergelijke stukken gefabriceerd of gemanipuleerd kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien, in zoverre verzoeker twee jaar na zijn legaal vertrek uit Sri Lanka en na de beëindiging van de burgeroorlog toch voor terrorisme vervolgd wordt, dient hij dit nauwgezet toe te lichten. Verzoeker beperkt zich echter tot het neerleggen van stukken en geeft in zijn verzoekschrift geen begin van verklaring voor deze laattijdige bijzonder zware beschuldigingen. Evenmin toont verzoeker aan hoe hij zijn verweer in Sri Lanka heeft georganiseerd of zal organiseren en waarom hij vreest dat een eventuele gerechtelijke vervolging tevens een vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag zou uitmaken.

3.5. Verzoekers bewering als activist voor de LTTE gewerkt te hebben kan niet blijken uit zijn verklaringen. Immers verzoeker stelt zelf *"Ik heb niets voor de LTTE gedaan"*, dat hij *"wel voor een organisatie van de LTTE: de internationale studentenorganisatie van de Tamil Eelan"* (CGVS-verhoor p. 6) zou gewerkt hebben kan evenmin blijken uit zijn verklaringen nu hij van 2003 tot 2006 studeerde en privéles gaf aan kinderen (CGVS-verhoor p. 2). Verzoekers bewering na 2004 voor de LTTE of de studentenorganisatie gewerkt te hebben kan evenmin worden aangenomen nu hij niet kon toelichten wanneer de oorlog in Sri Lanka beëindigd werd, en hij er aanvankelijk van uitging dat de oorlog steeds gaande was toen hij Sri Lanka op 12 augustus 2009 verliet (gehoorverslag CGVS, p. 7), terwijl uit

objectieve informatie toegevoegd aan het dossier blijkt dat de oorlog reeds in mei 2009 beslecht werd. Dergelijk feit is dermate belangrijk, te meer nu verzoeker zijn land legaal verliet, dat hieruit slechts kan blijken dat verzoeker geen uitstaan had met de burgeroorlog, noch een minimale belangstelling toonde voor het gebeuren in Noord-Sri Lanka. Dit haalt de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde profiel van activist voor de LTTE geheel onderuit, en hypothekeert tevens de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde verblijf tot augustus 2009 in Sri Lanka, temeer nu hij zijn voorgehouden reisweg evenmin aannemelijk maakt.

Verzoeker verklaarde met zijn eigen paspoort Sri Lanka te hebben verlaten, vervolgens zou hij illegaal met een vals paspoort via Maleisië, Hongkong en Parijs naar België zijn gereisd. Verzoeker blijft bij loutere bewering, legt zijn eigen paspoort niet neer noch een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Het is echter een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Verzoekers bewering dat hij echter nooit individueel werd gecontroleerd kan niet overtuigen noch dat hij in Maleisië “*via de Cargo Site*” en “*niet via de immigratiecontrole gegaan*” zou zijn. Dat hij in Hongkong “*één uur transit*” heeft gedaan belet evenmin een grondige grenscontrole. Evenmin is aannemelijk dat hij in Parijs enkel “*achter de reisagent [moest] lopen bij de immigratiedienst*”, die voor hem zijn “*paspoort en allerlei boarding kaarten*” toonde (gehoorverslag CGVS, p. 9). Immers net de vaststelling dat een volwassen man bij het binnenkomen van de Schengenzone zijn eigen documenten niet toonde, zou hem mogelijk verdacht maken. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verder verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn verblijf tot augustus 2009 in Sri Lanka, zijn illegale reis naar Europa en zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming.

3.6. Aldus toont verzoeker hoogstens aan dat hij van oorsprong een Tamil is afkomstig uit Jaffna, maar geenszins dat hij in de jaren voor zijn komst naar België in Jaffna verbleef en evenmin dat hij over een LTTE-profiel beschikt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij louter omwille van zijn etnie en afkomst nood zou hebben aan internationale bescherming. Uit algemene informatie die de commissaris-generaal heeft toegevoegd blijkt immers dat de oorlog in Sri Lanka sinds mei 2009 afgelopen is, dat niet elke Tamil die afkomstig is uit het noorden nood heeft aan internationale bescherming, en dat elk dossier afzonderlijk dient te worden onderzocht (UNHCR *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka* (dd. 5 juli 2010)). Het Europees Hof voor de Rechten van de mens heeft deze visie bevestigd in rechtspraak van 20 januari 2011 (T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08; S.S. e.a. t. Denemarken, nr. 54703/08; P.K. t. Denemarken, nr. 54705/08 en N.S. t. Denemarken, nr. 58359/08) waar de evolutie in Sri Lanka na de uitspraak van NA. v. the United Kingdom van 17 July 2008, in het bijzonder na het beëindigen van het gewapend conflict in mei 2009, wordt onderzocht (zie onder meer in T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08, §§ 36-66). Het Hof stelt vast dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat het behoren tot de Tamil bevolkingsgroep tot vervolging zou leiden of tot een inbreuk van artikel 3 EVRM noch dat er sprake is van een algemeen risico voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka. Het EHRM herbevestigde de positie ingenomen in het arrest NA t. Verenigd Koninkrijk van 17 juli 2008 (NAV 2008/27), benadrukt de individualiseringsvereiste bij de beoordeling van een gedwongen terugkeer van een Tamil, meent dat relevante risicofactoren niet als een loutere checklist kunnen worden afgedaan maar dat het gewicht van risicofactoren zowel individueel als cumulatief dient te worden afgewogen. Aldus, indien bepaalde factoren tot een verhoogd risico kunnen leiden, dan kan slechts vastgesteld worden dat dit in casu niet het geval is. Zelfs indien aangenomen wordt dat verzoeker tot augustus 2007 in Noord Sri Lanka verbleef, dient te worden vastgesteld dat hij naderhand in Colombo een beroep kon doen op de steun van de Srilakaanse autoriteiten en dat hij Sri Lanka legaal kon uitreizen. Indien risicofactoren cumulatief genomen tot vluchtelingenstatus of de toekenning van subsidiaire bescherming kunnen leiden, dan kunnen bovenvermelde factoren, zowel individueel als cumulatief gezien slechts aanwijzen dat verzoeker niet in de negatieve aandacht stond van zijn autoriteiten.

3.7. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift voornamelijk tot algemene, theoretische beschouwingen over het vluchtelingenrecht, blijft bij enkele beweringen en onderneemt geen poging om de bevindingen van de commissaris-generaal te weerleggen. Deze vinden grondslag in het dossier, zijn pertinent en blijven dan ook onverminderd overeind. De Raad dient dan ook vast te stellen na een

grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker voert geen specifieke argumenten aan voor de toekenning van de subsidiaire bescherming en beroept zich aldus op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK